

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 29 FEBRUARI 2024**

Onderwerp: RV Weigering verklaring van geen bedenkingen voor het realiseren van een shortstayaccommodatie aan de Sloterweg 327 in Badhoevedorp (10332350)

Voorzitter: dhr. T.M. Blom

De leden: dhr. T.M. Beusenberg, dhr. E. Hagemeijer, mw. J.M. Hup, dhr. P.C.I. Meijer, dhr. E.J. van der Peet, dhr. J.G. Rip, mw. M.C.M. Roos, dhr. F. Sidali, mw. C.R. Smand, dhr. H.P. Spijker, dhr. R. Staal, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. E. Vermeulen

Griffier: dhr. B. Heerema

Portefeuillehouders: dhr. C. El Idrissi, mw. C.F.M. van der Meij, dhr. J.N.J. Nobel

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Welkom bij de bespreking van het raadsvoorstel Weigering verklaring van geen bedenkingen voor het realiseren van een shortstayaccommodatie aan de Sloterweg 327 in Badhoevedorp. Vanmiddag heeft de hoorzitting plaatsgevonden waar mevrouw Van der Horst het woord heeft gevoerd. Daarnaast is gisteren via de raadsinformatie een begeleidende brief gestuurd ten behoeve van de behandeling van vanavond. Er is geen inspreker verder. We starten met de eerste termijn waarvoor spreektijden gelden. Ter afronding van de eerste termijn krijgt het college de mogelijkheid om vragen te beantwoorden. Ik wil vragen wie er wil beginnen. Mijnheer Vermeulen wil beginnen. Dan krijgt hij het woord van mij.

De heer VERMEULEN: Waarvoor vriendelijk dank voorzitter. In juli zei collega Rip wat voor prachtig plan hij dit vond, waarop de wethouder antwoordde dat dit het slechtste plan was dat hij ooit had gezien. En in het licht daarvan moet ik zeggen dat dit het slechtste raadsvoorstel is dat ik ooit heb gezien.

Het is niet voor niets dat de raad in juli 2023 unaniem de motie Short stay aannam en het college de opdracht meegaf de startnotitie voor te bereiden voor het ontwikkelen van shortstaybeleid. De resultaten van deze startnotitie hadden in Q4 2023 aan de gemeenteraad ter bespreking moeten worden aangeboden. In de argumentering zien we nu dan ook het college worstelen met het ontbreken van een juist toetsingskader en wij vinden dat dat niet het probleem mag worden van de aanvrager.

Het creëren van nieuwe woonsituaties langs de A9 zou geen optie zijn, zo stelt het college, aangezien de A9 is omgelegd om de leefbaarheid te vergroten. Dit argument snijdt wat ons betreft geen hout. Ten eerste wordt short stay, gelet op de vergunning afgegeven op Schipholweg 275 in onze gemeente al lang anders beoordeeld. En een minuut verder langs de A9 in het ondernemende Amstelveen wordt in de voormalige KPMG-kantorencomplex de laatste hand gelegd aan de Major. Volgens de bouwer 'acht hoogwaardige residenties van internationale allure'. Pal op de A9, geen vuiltje aan de lucht.

De locatie bevindt zich voorts, zo wordt gesteld 'langs een van de polderlinten van onze gemeente'. We willen de polderlinten herkenbaar houden. Ook dat is fout, voorzitter. We hebben juist met zijn allen vastgesteld dat we geen beperkend beleid willen aan de hand van de visie polderlinten en dat die visie niets meer is dan een haakje voor het houden van een goed gesprek. En daarbij, er ligt al een onherroepelijke vergunning voor een logistiek centrum. Daar ga je met je polderlint.

Blijft over het bestemmingsplan en dat kunnen wij aanpassen want short stay, voor zover het geen bedrijf zou zijn, sluit aan bij een duidelijke woonbehoefte en de bouwhoogte lijkt ons ook geen probleem

gezien er reeds een alternatief logistiek centrum gepland staat.

Verder moet het college voorzichtig zijn met het opwerpen van barrières voor ieder plan in onze gemeente door met vergezochte argumenten en halve waarheden te komen. Die komen namelijk als een boemerang terug als je zelf, of partijen die jou in de tang hebben, iets wilt ontwikkelen in dit gebied. Bij gebrek aan positieve grondhouding komt de fractie van Forza! daarom met een amendement, inmiddels ook gesteund door BVNL, PvdA en SRH, om alsnog een verklaring van geen bezwaar af te geven. De nodige onderzoeken naar vleermuizen en marterachtigen kunnen in de aanloop naar de bouw allemaal nog plaatsvinden. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen gaan wij door naar mijnheer Meijer van BVNL.

De heer MEIJER: Dank u wel voorzitter. In juli vorig jaar spraken we eerder over dit voorstel. De fractie van BVNL heeft toen al aangegeven het initiatief van harte te omarmen en te ondersteunen.

Om allerlei redenen achter het plan, in tegenstelling tot de wethouder, vinden wij het wel passen bij de locatie. We denken dat de initiatiefnemer grondig te werk is gegaan met het ontwerp en de voorbereiding. We hebben nu simpelweg woonruimte nodig, zowel voor de lange, als korte termijn.

Wij zijn blij met de brief van de advocaat van de initiatiefnemer waaruit blijkt dat dus wel degelijk kaders voor een shortstaylocatie zijn gesteld door de raad. Wij sluiten ons dan ook graag aan bij het amendement van Forza! om de verklaring van geen bezwaar te verlenen en de ontwikkeling van deze shortstaylocatie mogelijk te maken.

Ik heb het al eerder aangehaald, voorzitter, het college belijdt met de mond het standpunt dat het openstaat voor buitengewone maatregelen. Of, zoals ze zeggen, out-of-the-boxoplossingen en nieuwe ideeën. Maar telkens als er een ondernemer of ontwikkelaar komt met een plan, maakt het college omtrekkende bewegingen en weet het soms wonderlijke gronden te vinden om plannen af te wijzen. Of we willen of niet, ze zullen moeten bouwen wat we kunnen. De fractie van BVNL ziet in dit plan een prima bijdrage aan de huisvestingsproblematiek die zowel voor expats, spoedzoekers als arbeidsmigranten soelaas kan bieden. Als het om asielzoekers of vluchtelingen gaat, staat de deur van dit college wagenwijd open en worden hotels afgehuurd, ja zelfs aangekocht, om die groep te huisvesten. Het college laat hierbij andere groepen belanghebbenden die in veel gevallen ook nog eens meer bij te dragen hebben aan de lokale samenleving en de economie, het nakijken. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Meijer. Dan gaan we door naar mevrouw Roos van FVD.

Mevrouw ROOS: Dank u voorzitter. Eerste puntje, we hebben het zojuist over vertrouwen gehad en dan komt dit raadsvoorstel. Een plan wordt ingediend en het college zegt hiervan 'u zegt dat het een aanvraag voor short stay is, maar wij geloven dit niet dus we toetsen op wonen'. Het college heeft dus geen vertrouwen in deze ontwikkelaar. Hoe deze ook zijn best doet.

Wij vinden de aanvraag om een andere reden lastig. Wij vinden de ondernemersdrift van dit initiatief namelijk wel heel mooi, maar wij zijn bang dat, zoals wel vaker het geval is, het COA wel eens zou kunnen komen aankloppen en wij zo met een extra opvanglocatie komen te zitten. Voor ons onwenselijk. Dank u voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Roos, dan gaan we door naar mevrouw Van Straten van de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Zoals eerder gezegd, het college adviseert ons als raad om het initiatief dat ingediend is voor shortstaywoningen in Badhoevedorp niet door te laten gaan en het geeft daarvoor een hele reeks redenen waarin het aangeeft dat het niet past binnen de afspraken

die wij hier met elkaar hebben gemaakt. Ik ga ze niet allemaal herhalen, want het is een hele reeks en ik ben bang dat u allemaal in slaap valt als ik ze allemaal nog een keer herhaal. Ik wil in ieder geval wel meegeven dat de VVD zich grotendeels kan vinden in die hele reeks redenen waarom dit geen goed plan is en het niet past binnen de afspraken die wij hier met elkaar hebben gemaakt.

Ik ga er drie noemen die voor ons echt belangrijk zijn. We hebben het er tijdens de hoorzitting ook al over gehad. De discussie gaat heel erg over wonen en short stay en het werd op een gegeven moment een soort papieren discussie. Voor de VVD is ook belangrijk hoe het straks in de uitvoering zal uitpakken. Wij zien dat men een heel grote doelgroep wil bereiken voor deze woningen, zowel studenten als statushouders, en dat zijn geen mensen die na zes maanden weer verkassen, denken wij. Dan hebben wij onszelf met een volgend probleem opgescheept. En bovendien geeft dat ook aanleiding om te denken dat het hier meer om wonen gaat dan om short stay. De handhaving zal een probleem worden voor onze gemeente, dus in dat opzicht vinden wij het geen goed plan.

Qua vervoer strookt dit ook niet met afspraken die we hebben gemaakt. Er wordt duidelijk aangetoond dat er vervoersbewegingen bijkomen die we eigenlijk niet kunnen dragen in onze gemeente. Dus wat dat betreft, strookt het ook niet met ons eerder gemaakt beleid. Dus of er nu nieuw beleid komt of niet, het strookt ook niet met het beleid dat we al hebben.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, u wordt geïnterrupteerd door mijnheer Staal van de GroenLinks.

De heer STAAL: Ja. Dank u wel voorzitter. Een vraag over die verkeersbewegingen. We hebben het stuk na de informatie die we kregen over de vergunning voor de logistieke bestemming er nog eens op nageslagen en er staat in het stuk dat saldering een reductie oplevert van 140 verkeersbewegingen. Dat is misschien ook direct een vraag aan het college straks. We lezen het zo dat dat het verschil is ten opzichte van de bestemming die nu gegeven is, logistiek, en dat het dus met de short stay 140 verkeersbewegingen minder worden.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen heeft een aanvullende vraag hierop? Of een andere?

De heer VERMEULEN: Het is inderdaad aanvullend. We zien is dat er allemaal redenen bedacht worden op de situatie zoals die nu is, terwijl er inmiddels onherroepelijk een logistiek centrum is vergund. Daar horen heel andere waarden bij. Daar komt nog een keer vrachtverkeer bij in grotere intentie. Is mevrouw Van Straten het dan met ons eens dat, met de punten die u net zo belangrijk naar voren haalde, eigenlijk de short stay een verbetering is ten opzichte van het reeds vergunde plan?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Het zijn heel interessante vragen, want die heb ik tijdens de hoorzitting ook gesteld aan de initiatiefnemers. Toen konden ze daar geen antwoord op geven. Ineens waren die gegevens niet bekend bij de initiatiefnemers. Dus ik ben ook heel benieuwd wat het college ons daarop gaat antwoorden.

Het laatste argument dat voor ons ook belangrijk is. Het is net ook al genoemd, wij gaan hier in onze gemeente, vind ik, heel goed met ondernemers en hoteliers om, om grip te houden op de opvang van asielzoekers en statushouders. Met komst van deze woningen hebben wij geen enkel zicht erop dat we die grip kunnen blijven houden. Dat is wat ons betreft ook een reden om mee te gaan in de weigering van de vvgb.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Dan gaan we door naar mevrouw Smand van D66.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter. Ik heb deze week uitgebreid geoefend hoe ik uit een spagaat kan komen en ik ben er nog niet uit. De tijdlijn is al gegeven, maar ik haal hem toch. In juli 2023 hoorden we het voor het eerst over de aanvraag van dit plan. Het collectieve gevoel was toen 'beoordeling kan eigenlijk niet goed plaatsvinden, omdat we geen beleid hebben'. Daarop is de motie gevolgd met het verzoek aan het college om een startnotitie te maken. En nu zijn we acht maanden verder. We hebben geen startnotitie. De aanvraag is ongeveer hetzelfde, het betoog van het college is ongeveer hetzelfde. En in de laatste 48 uur is er eigenlijk heel veel informatie bij gekomen, dat er een vergunning is gegeven voor de bouw van een logistiek centrum, minder verkeersbewegingen; het helpt allemaal niet om tot een goed besluit te komen als het gaat om deze aanvraag. Ik denk dat we die worsteling hier op tafel moeten leggen en het daarover moeten hebben.

Dat dat misschien wat lastig te vatten is in procedures en dat er besluiten moeten worden genomen, snap ik. Maar ik maak toch ook even de stap naar het RKC-rapport, want waar kunnen we dan wel aan toetsen? Dat is 'zijn wij consistent in wat we doen? Is onze dienstverlening op orde en zijn we transparant? En kunnen we dit voorstel eigenlijk wel goed beoordelen op dit moment?' Ik kan daar nu nog geen antwoord op geven. Ik ben heel benieuwd naar wat alle collega's verder nog gaan inbrengen. Maar er zijn wel twee opties: bij twijfel niet doen of het voordeel van de twijfel geven. Daar zijn we nog niet uit. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Smand. Dan gaan we door naar het CDA, mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Vorig jaar hebben we inderdaad uitgebreid stilgestaan bij het initiatief om de shortstaylocatie te realiseren aan de Sloterweg in Badhoevedorp. We hebben toen een levendig debat gehad omdat niet iedereen het eens was over die weigering. Toen was het nog de conceptweigering. Voor het CDA was het wel overduidelijk. Dit plan moeten we niet willen op deze plek in onze gemeente. We zijn een aantal maanden later niet van mening veranderd. De beantwoording van de zienswijze geeft hier, wat ons betreft, ook geen enkele aanleiding voor. Op één onderdeel is een belemmering door de initiatiefnemer weggenomen. De bouwhoogte is immers aangepast, waardoor het LIB niet meer dwars ligt. Op alle andere onderdelen is het plan ongewijzigd gebleven.

We begrijpen echter wel het gevoel van de initiatiefnemer dat hier met twee maten wordt gemeten. Want waarom is short stay op enkele honderden meters verder wel toegestaan? Het antwoord is simpel. Dat gaat om een hotel met shortstaymogelijkheden. En voorzitter, we hebben al meer dan genoeg hotels in Haarlemmermeer. Dat is ook de reden waarom de raad heeft besloten een hotelstop in te voeren. En de initiatiefnemer wil hier geen hotel realiseren, maar een woonvoorziening voor tijdelijk verblijf.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet, u krijgt een interruptie van de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja dank u. Ik wil graag aan mijnheer Van der Peet vragen of hij ervan op de hoogte is dat short stay met name wordt genoemd in het Luchthavenindelingbesluit en dat dat wordt gezien als niet woning en daardoor een hogere waarde mag hebben en er eigenlijk überhaupt geen regels voor gelden. En dat dus ook die bouwhoogte misschien een andere reden zou hebben, maar niet geluid binnen het LIB.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: U zegt het, mooi. Mag ik verder?

De initiatiefnemer wil echter geen hotel realiseren, maar een woonvoorziening voor tijdelijk verblijf. Dan is er geen andere mogelijkheid om te toetsen dan aan de functie Wonen. Daar heeft het college ons

eerder al uitgebreid over geïnformeerd en dat doet het dus nu opnieuw. En aan een woonfunctie worden heel andere eisen gesteld dan aan een logiesfunctie, oftewel, hotel. Dat is gewoon een feit. Voorzitter, dat is maar goed ook, denken wij. Hoe verleidelijk het ook is om de woningnood op te lossen, wij willen ervoor waken dat we de lange termijn hierbij uit het oog verliezen. Dat is natuurlijk het dilemma waar we voor staan; willen we snel woningen bouwen of kijken we verder vooruit? Want deze woningen staan er de komende twintig, dertig jaar wel. En wat mevrouw Van Straten zei, hebben wij de vorige keer volgens mij ook gezegd – het is al wel bijna een jaar geleden – namelijk: is het wel een halfjaar dat iemand er gaat wonen? Is er een doorgroeimogelijkheid? Want als die doorgroeimogelijkheid er niet is, is het helemaal niet aannemelijk dat het bij short stay van een paar dagen, maanden, tot zes maanden blijft. Dus collega's, we kunnen van mening verschillen, maar het CDA ziet hier gewoon een goed onderbouwde weigering van een vvgb waarvoor het 'ja, mits'-principe echt niet opgaat. Natuurlijk moeten we maatwerk toepassen, daar zijn we het absoluut over eens. Maar als een initiatief op zo veel onderdelen niet voldoet aan de door de raad vastgestelde kaders, kunnen we onszelf alleen serieus nemen door er gewoon nee tegen te zeggen. Dat nu blijkt dat er al een vergunning is afgegeven voor een logistiek centrum verandert eigenlijk niets aan onze beoordeling, want wij beoordelen het initiatief dat nu voorligt en niet een initiatief dat eerder al door het proces is gegaan.

De VOORZITTER: Duidelijk verhaal, mijnheer Van der Peet. Mijnheer Sidali, PvdA.

De heer SIDALI: Eens kijken of ik dat kan overtreffen. Dat ga ik niet doen.

Voorzitter, de PvdA is altijd op zoek naar manieren en ook onorthodoxe manieren om verschillende doelgroepen voor een korte tijd onderdak te bieden. Deze initiatiefnemer maakt het voor ons aannemelijk dat er goed nagedacht is over de doelgroepen en wil ook graag meewerken aan het verbeteren, waar nodig. Dat hebben we vanavond ook weer gehoord. En nogmaals, weer vanuit het vertrouwen, als hier een initiatiefnemer staat die zegt 'ik ga er echt voor zorgen dat ze niet langer dan zes maanden hier zijn', waarom hebben wij dan het wantrouwen en zeggen 'ja, maar wat doet u dan als het dan toch zo is?' Er staat iemand hier, heel serieus, een ondernemer die gewoon zegt 'ik ga hier voor zes maanden en niet meer'. Dus graag meer vanuit het vertrouwen in plaats van vanuit wantrouwen. U heeft het er vanavond al over gehad. Ik zat toen aan de andere kant als voorzitter.

De keuze is voor ons tussen een logistiek centrum en kort verblijf. Wij waren een beetje in een spagaat, niet zo heel erg als D66 voorzitter, maar wij zijn wel uit die spagaat gekomen door ook echt een keuze te maken. Waar kiezen we voor als partij? Voor ons is het dan toch echt makkelijk. Dan kiezen we echt voor een kort verblijf voor doelgroepen die onderdak nodig hebben. We hebben vertrouwen in deze ondernemer, voorzitter en zijn erbij, nu en in de toekomst. We twijfelen er op dit moment niet aan dat deze initiatiefnemer zijn best zal doen om het zo goed mogelijk te regelen, dus vandaar dat wij ook tegen dit raadsvoorstel zullen stemmen.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Sidali, dan gaan we door naar mijnheer Spijker van EEN Haarlemmermeer.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. EEN Haarlemmermeer heeft twijfels over de short stay. Aan de ene kant is er natuurlijk een enorm woningtekort, maar aan de andere kant kan deze short stay eenvoudig worden omgebouwd naar een locatie voor arbeidsmigranten en/of vluchtelingen. In Badhoevedorp hebben we al drie tot vier locaties voor vluchtelingen/Oekraïners en dit is toch al een behoorlijk aantal.

Daarnaast ligt deze locatie vlak naast de twee startbanen en daar hebben we natuurlijk wel grondgeluid, dan kan je wel zeggen 'voor de korte termijn is het officieel niet beperkt', maar dan toch.

Dus EEN Haarlemmermeer wil absoluut geen extra basis bieden voor een extra COA-oplossing. Een logistiek centrum aan de andere kant, gespecialiseerd in last mile transport, dat is met kleine elektrische

voertuigen, is natuurlijk wel heel interessant. Dus EEN Haarlemmermeer gaat voor dat logistiek centrum. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Spijker. Dan gaan we door naar de heer Rip.

De heer SIDALI: Voorzitter een puntje van orde, mag dat?

De VOORZITTER: Dat mag.

De heer SIDALI: Waar ik zei dat wij tegen het raadsvoorstel zullen stemmen, moet ik eigenlijk zeggen dat wij voor het amendement zullen stemmen, voorzitter.

De VOORZITTER: Dat komt later bij de stemmingen wel denk ik. Dank u wel, mijnheer Spijker. We gaan door naar mijnheer Rip van de HAP.

De heer RIP: Ja voorzitter, dank. Mijn fractie is niet verrast dat dit initiatief voor de tweede keer op de agenda staat. Het is een logisch gevolg eigenlijk. En het past eigenlijk naadloos als voorbeeld voor het RKC-rapport Vertrouwen in de lokale democratie, dat we zojuist met elkaar besproken hebben. Een initiatiefnemer ziet en hoort zijn ontwikkelingsplannen op 6 juli 2023 besproken worden in de raad. En na deze beraadslagingen, weet die initiatiefnemer twee dingen. Hij gaat zelf nog eens kijken naar zijn eigen checklist of alle vinkjes wel kloppen, want waarom zit er 180 graden verschil tussen de checklist van de gemeente en die waarop diezelfde specialisten met diezelfde schoolopleidingen aan de andere kant op dezelfde checklist alles op groen hebben gezet? Voorzitter, de initiatiefnemer heeft nog wat gehoord, namelijk dat de raad ook goed nagedacht heeft en dacht 'hé, we hebben geen toetsingskader, laten we een motie maken en laten we zorgen dat er shortstaybeleid komt'. Wij dienden een motie in, een opdracht aan het college om daar gevolg aan te geven, klaar aan het eind van 2023. Ik hoor vanavond een partij zeggen dat ze het heel belangrijk vinden dat afspraken, afspraken zijn. Hier hebben we er eentje die gewoon niet uitgevoerd is, punt. Het is logisch dat de initiatiefnemer verwacht dat een overheid klare wijn schenkt en het 'afpraak is afspraak' nakomt. En het is logisch dat het vanavond dus weer op de agenda staat, want die man heeft ook gewoon gezien op 6 juli jl. dat dit de afspraken waren die een overheid en een gemeenteraad met elkaar maakten.

Voorzitter, HAP ziet ook vandaag weer een gedegen aanvraag voorbij komen. Alle facetten staan beschreven. Ze zijn onderbouwd, inclusief de verwijzingen naar de relevante documenten. Ik vroeg al in de hoorzitting aan de mevrouw Van der Horst 'hoe kan het dan zijn dat er zo veel verschil is?' Aan de ene zijde moet ik constateren, althans, dat is uitleg, dat er geen referenties zijn aangedragen.

Oké, het toetsingskader ontbreekt, want we hebben dus geen shortstaybeleid om het te toetsen. Wij zijn binnen mijn fractie toch genegen om zelfreflectie toe te passen. Dan zijn wij ook als fractie en als raad wellicht niet scherp genoeg geweest en hadden wij eind 2023 in ieder geval de vraag aan het college moeten stellen waar het beleid blijft. Maar ik verwacht ook zelfreflectie van dit college. Alleen dat ga ik niet invullen. Ik hoor graag van de portefeuillehouder hoe hij tegen deze situatie aankijkt.

Voorzitter, vanavond heeft HAP geen behoefte aan een debat over techniek en hoe het kan dat een initiatiefchecklist groene vinkjes heeft en een controlerende checklist rode vinkjes. HAP wil terug naar de eenvoud. Dat is 'als jij de bal hebt, heeft je tegenstander nooit de kans om een doelpunt te maken'. Als er geen spelregels zijn, minder bureaucratie, kun je ook nooit buitenspel staan. En dan kan je dus geen fouten maken. En heb je ook nooit een VAR nodig, of een rechter. Dan zorgt de scheidsrechter dat de vaart en het tempo erin zitten in het ontwikkelen in die Haarlemmermeer en dat het spel niet dood gelegd wordt. Lees: inwoners en ondernemers krijgen maximaal waar voor hun geld. Hoe fijn is dat? Voorzitter, ik ga afronden. HAP gaat de rekening niet bij de aanvrager neerleggen. Wij zijn blij met het initiatief, het voorziet in een enorme behoefte, en wij zullen dan ook tegen deze weigering stemmen.

De VOORZITTER: Dat was uw bijdrage. Einde. Dan gaan we door naar de heer Staal, GroenLinks.

De heer STAAL: Dank u wel voorzitter. Als eerste zouden wij graag van een afstandje naar dit project willen kijken en we erkennen eigenlijk het dilemma dat het CDA zojuist ook schetste; is dit nu een plek om te wonen, zo dicht bij een snelweg? En wat doet dat met het woon- en leefklimaat daar? Want elke groep heeft recht op deze bescherming, wat het college ook beschrijft. Het kan niet zo zijn dat je zegt 'voor een bepaalde doelgroep of aandachtsgroep hanteren we dan maar lagere normen'. Iedereen heeft gewoon recht op die kwalitatief goede woning.

Aan de andere kant hebben we de realiteit van een wooncrisis waar gewoon een ontzettend groot tekort is aan woningen en zorgt het huidige woonbeleid en de uitvoering van onbetaalbare woningbouwprojecten als Hyde Park en kasteelachtig wonen in Hoofddorp niet dat wij het comfort hebben dat hier oog voor is in deze raad en bij dit college.

Daarnaast vinden wij dat de onderbouwing van de weigering ook zijn gebreken kent. Er speelt naast de wenselijkheid ook het juridische. Is er nu sprake van een woonfunctie of van een logiesfunctie? Dat doet er gewoon echt toe voor de aanvraag. Onze fractie voelt zich dan ook bekneld in deze casus en vindt het ook moeilijk om die afweging te maken. Daarom hebben we ook een aantal concrete vragen aan het college.

De eerste vraag is: kan het college aangeven waarom zij het met de initiatiefnemer niet eens zijn dat die zes maanden kunnen worden geborgd? Want als ik het goed begrijp, is tot zes maanden logeefunctie van toepassing en zou daarop getoetst moeten worden. Als die logeefunctie dan van toepassing is, zou de afweging door het college dan anders gemaakt worden of zou er dan een ander voorstel komen over de weigering? Er is zojuist gevraagd over de verkeersbewegingen. Daar zouden we ook nog antwoord op willen hebben. En het laatste puntje is dat er staat dat het belangrijk is dat de boerderij met voor woningen en achterliggende schuur behouden blijft voor de kenmerkende opzet van deze plek. Maar we hebben ook vandaag begrepen dat er al een andere bestemming ligt voor logistiek die al vergund is. Hoe strookt dat met dit argument voor de weigering? Dat was het. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Staal. Dan gaan we door naar mevrouw Hup van de ChristenUnie-SGP.

Mevrouw HUP: Dank u wel. Wij hebben ook vertrouwen in deze initiatiefnemer. Alleen hoe mooi het circulaire plan Woodstock ook is en blijft, wij gaan waarschijnlijk toch instemmen met de weigering verklaring van geen bedenkingen. Het blijkt dus nu een logistiek centrum te worden. Dat wisten we ook nog niet eerder dan naar aanleiding van het raadsvoorstel. Maar ja, dat terzijde.

Het knaagt bij ons nogal dat het ruimtelijk advies negatief is. Zoals we de vorige keer al aangaven, wilden we graag dat dit plan terugging naar de tekentafel en dat het plan echt realiseerbaar zou worden, in samenspraak spraken met ruimtelijke ordening, maar dan wel met de kanttekening dat er dan ook een focus kwam op het vinden van een andere locatie. Dat is in dit geval niet het geval. Dan is er niet zozeer een wijziging van het plan te noemen, behalve dan de hoogte vanwege het LIB. Dat neemt niet weg dat wij dan alsnog heel erg in een dilemma zitten. Wij willen natuurlijk heel graag een shortstayhuisvesting voor onze starters op de woningmarkt, studenten, spoedzoekers, werkende jongeren, doorstromers, arbeidsmigranten, de expats en de promovendi. Alleen niet op deze plek, in dit geval langs de A9. We hebben het ook al besproken tijdens de hoorzitting. Het is een tijdelijke logiesfunctie, maar oprecht is de vraag: hoe gaat dit straks in de uitvoering uitpakken, zoals de VVD zojuist ook al aanstipte? En waar moet iedereen dan bijvoorbeeld na die zes maanden heen? We kunnen gewoon geen huisvesting garanderen. Dan denken wij inderdaad ook dat wij onszelf met een volgend probleem opzadelen. Dat zou ik onszelf niet willen toewensen. Die flexplekken, dat heb ik ook kunnen lezen, is echt een heel leuk initiatief. Dat zou nog een beter alternatief zijn. Ik denk toch dat we,

hoe mooi het amendement van Forza! ook is, even de reactie van het college afwachten en dan en beslissing nemen wat wijsheid is. Weet wel, voor de bühne, dit is nu echt zo'n mooi voorbeeld van een raadsdilemma. Het college zegt 'nee' en de meeste raadsleden zeggen 'ja'. Maar ja, wat is dan het beste voor die inwoner? Ik denk dat dat in ieder geval door het college beargumenteerd moet worden, in makkelijke, menselijke taal.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Hup. Dan blijven er nog twee gegadigden over. Wie meldt zich aan? Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel, voorzitter. Onorthodoxe maatregelen, dat is wat wij moesten nemen om aan de behoefte van huisvesting te voldoen. En dan praat ik expres over tijdelijke huisvesting. Dat is iets wat sommige partijen hier nog niet helemaal begrijpen, of waarvoor ze het vertrouwen niet hebben in de ondernemer of in de mensen die daar tijdelijk gaan verblijven. Het zou toch fantastisch zijn dat bijvoorbeeld mensen die met de verkoop van hun huis zitten en nog wachten op de sleutel van hun nieuwe huis, tijdelijk een dak boven hun hoofd hebben? Of kunnen die mensen bij de portefeuillehouder op de bank terecht? Als de portefeuillehouder echt voet bij stuk houdt, gaat hij dan wel zijn best doen om een andere locatie te vinden voor dit project?

Er wordt in het raadsvoorstel eigenlijk alleen maar uitgegaan van wantrouwen en ik hoor nu ook partijen hier indirect een wantrouwen in eventuele huurders en de ontwikkelaar uitspreken. Net hebben wij gesproken over vertrouwen in de lokale democratie, maar wil deze raad hier dan nu echt wantrouwen tonen naar deze ondernemer? Alle partijen in deze raad hebben nu de kans om hun ware gezicht te laten zien en de onorthodoxe maatregelen waar wij eerder over hebben gesproken te nemen. Misschien kan ik de heer Spijker enthousiast maken door te zeggen dat het project toch wel heel erg lijkt op allerlei gestapelde Tiny Houses. Misschien dat hij dan toch nog overstag gaat.

Voorzitter, daar wil ik het voor nu bij laten.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg, dank voor deze bijdrage. Dan gaan we door naar mijnheer Hagemeijer voor GEZOND Haarlemmermeer.

De heer HAGEMEIJER: Dank u wel voorzitter. We spreken vandaag voor de tweede keer het plan omtrent deze short stay en wij blijven van mening dat de gekozen locatie niet geschikt is voor deze ontwikkeling. Hoe mooi het idee ook is en hoe nodig de woningen ook zijn. Het grootste punt blijft dat het betreffende gebouw direct aan de A9 komt te staan. We hebben net voor vele miljoen deze A9 omgelegd zodat onze inwoners niet aan de snelweg hoeven te wonen. Dan zouden we nu dus weer opnieuw aan de snelweg gaan bouwen? Het lijkt me niet heel erg verstandig. Het zal vast ook niet bij alleen dit plan blijven. Door de verwachte precedentwerking zullen er zeker meer van dit soort plannen volgen. Aan vastgoed valt nu eenmaal meer te verdienen dan aan landbouwgrond en ontwikkelaars zullen er snel bij zijn. Er zal vast wel ergens een ronkende prospectus klaarliggen. En voor je het weet ligt die hele A9 weer midden in een woongebied. Nou ja, dan kunnen we de plannen van de eerste omlegging ook weer eens gebruiken.

Daarnaast, hoe hard is tijdelijke bewoning? Zullen er echt mensen hun woonruimte uitgezet worden als hun huurperiode over is? Wij denken dat het aannemelijker is dat er al snel verzoeken tot gedogen van permanente bewoning ingediend zullen worden. Dus al met al zeker een heel mooi plan, maar ook een mooi plan heeft een heel goede locatie nodig. En de juiste locatie. Dat zien we hier niet. Het zou beter zijn om te kijken of we dit plan ergens anders kunnen realiseren. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dat was de bijdrage van GEZOND Haarlemmermeer. Mijnheer Beusenberg, nog een aanvulling?

De heer BEUSENBERG: Ja zeker, want ik hoor de mijnheer van GEZOND Haarlemmermeer zeggen... Ik ben even uw naam vergeten, excuus.

De VOORZITTER: De heer Hagemeijer.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel. Ik hoor de heer Hagemeijer zeggen dat dit plan op een andere plek wel zou kunnen, maar dan vervalt toch eigenlijk uw hele argument over het feit dat mijnheer Hagemeijer zegt dat er twijfels zijn of het wel bij tijdelijke bewoning blijft? Want dat hebben we dan toch waar het plan ook plaats zou vinden? Dus wil de heer Hagemeijer hier echt het wantrouwen in de eventuele huurder en de ondernemer uitspreken of is de locatie echt het probleem? Want als de locatie het probleem is, is dat dus het enige argument.

De VOORZITTER: Dat gaan we horen van mijnheer Hagemeijer.

De heer HAGEMEIJER: Dank u wel. Zoals ik al zei, ons grootste punt blijft de locatie, dus dat is voor ons echt de showstopper. Dus met een andere locatie kunnen we er nog eens over nadenken.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Meijer heeft nog een toevoeging.

De heer MEIJER: Ja. Ik reed toevallig vanmiddag langs de A9 bij Amstelveen en daar heb je het oude KPMG-gebouw. Dat is helemaal omgebouwd tot appartementen en die kijken op de snelweg. Die mensen wonen daar met veel plezier, dus ik vind die argumentatie eigenlijk niet zo valide om daar niet te bouwen. Ik denk dat we juist spoed hebben met huizenbouw, ook met tijdelijke woningen, en dat deze locatie daar precies goed voor geschikt is. Bent u dat wel met mij eens?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen wil reageren op mijnheer Meijer? Op mijnheer Hagemeijer, dan krijgt hij de kans.

De heer HAGEMEIJER: Ik ken de beweegredenen van de gemeente Amstelveen niet. De ene gemeente is niet de andere gemeente en andere gemeenten doen ook dingen die wij niet doen en die wij ook niet volgen. Andere beweegredenen, andere gemeente, daar kan ik niets over zeggen. Ik denk alleen dat voor ons niet handig is om het daar te bouwen.

De VOORZITTER: Mijnheer Spijker, wilt u op mijnheer Meijer reageren of op mijnheer Hagemeijer?

De heer SPIJKER: Mijnheer Meijer. Dank u wel voorzitter. Mijnheer Meijer, bent u ermee bekend dat die appartementen langs de A9 ietsje duurder zijn dan de shortstayappartementen in Badhoevedorp? De doelgroep daar is echt luxe, € 1 miljoen-plus, dus dan is het ook luxer uitgevoerd, veel beter ingericht. Daar zullen ook werkelijk geen stof of verschrikkingen binnenkomen. Dat is een groot verschil. Bent u zich daarvan bewust?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten wil ook nog op mijnheer Meijer reageren.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja dank u wel. Het is niet alleen op mijnheer Meijer, maar ik hoop dat iedereen zich ook realiseert dat de gemeente Amstelveen een dergelijk project begonnen is zoals wij hebben gedaan om de leef- en woonomgeving van mensen te verbeteren door die snelweg waar u het over heeft, straks onder de grond te leggen. Want ze zien ook dat hoe het nu is geen prettige woon- en leefomgeving is. Dus ook zij gaan die investering doen. Dus wat dat betreft, toont dat, wat de VVD betreft weer aan dat het op die plek niet handig is om woningen te bouwen.

De VOORZITTER: En mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter. Ik heb nog een vraag aan mijnheer Hagemeijer. Dat is of mijnheer Hagemeijer het met mij eens is dat het frappant is dat voor Corendon, pal aan de A9, zonder dat wij daar als raad over hoefden te beslissen, een totaal bestemmingsplan is aangepast waarin een compleet shortstaybeleid is verwerkt, om daar 250 shortstaywoningen te maken, waar blijkbaar in de ondernemer zo veel vertrouwen is dat de mensen hier er wel binnen een halfjaar uitgaan, en dat het dan enorm meten met twee maten is als een ondernemer die zegt hetzelfde te willen doen, minder dan 1 kilometer verderop eenzelfde locatie langs de A9, namelijk tijdelijke woningen, die dan de fout maakt door er een enorme brede...

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, u maakt er wel een langdradig verhaal van, maar misschien kunt u de vraag stellen aan de wethouder.

De heer VERMEULEN: Nou, ik stel hem via mijnheer Hagemeijer. Mijnheer Hagemeijer vertelt hoe slecht de locatie daar is. Dus is hij het met mij eens dat de locatie voor Corendon dan even slecht is en dat het een wonder is dat die zo'n vergunning heeft gekregen?

De VOORZITTER: Mijnheer Hagemeijer.

De heer HAGEMEIJER: Ik heb een redelijk goed geheugen, maar ik zou niet weten onder welke wetgeving en op welke voorwaarden destijds de vergunning afgegeven is aan Corendon. Dat kan misschien wel heel andere wetgeving zijn geweest. 1 kilometer is nog best ver. Je ziet wel vaker dat er een scheidslijn ergens loopt. Ja, dan zal je er net een beetje naast zitten, dan heb je niets terwijl je als je er wel in zit, het wel hebt. Dus ik kan daar weinig over zeggen want ik ken de voorwaarden van de vergunning van Corendon niet.

De VOORZITTER: Ik vind eigenlijk dat we helderheid moeten krijgen in deze zaak en ik wil eigenlijk de eerste periode afsluiten. Dan kunnen we misschien helderheid krijgen door de antwoorden van het college.

De heer MEIJER: Voorzitter, ik werd aangesproken door mijnheer Spijker, dan wil ik graag ook even reageren.

De VOORZITTER: Dan krijgt u nog even. Dat was mij even ontschoten.

De heer MEIJER: Dat geeft niets voorzitter. Mijnheer Spijker begon erover dat die appartementen daar miljoenen waard zijn. Maar mijnheer Spijker, dat nieuwe project gaan ze echt niet van kartonnen dozen bouwen, hoor. Daar hoeft u zich geen zorgen over te maken.

De VOORZITTER: Oké dat is dan rechtgezet. Dan sluiten we deze eerste periode af en vragen we het college om wat duidelijkheid in deze zaak.

Wethouder NOBEL: Ja voorzitter. dank u wel. Ik heb ook van een aantal fracties, in ieder geval van de ChristenUnie-SGP het verzoek gehoord of ik dat in duidelijke taal kan vertellen zodat het allemaal niet te ingewikkeld wordt. Want het is allemaal best complex. Dat heeft te maken met alle kaders die we met elkaar, en u ook als raad, hebben opgesteld. Dat maakt het inderdaad niet makkelijker. We zien ook dat in de hele polder steeds meer initiatieven geen doorgang kunnen vinden om allerlei redenen. Of het nu

de weg is, of geluid. Of dat we al te veel woningen hebben toegevoegd. Ik kom helaas tot diezelfde conclusie. Dat is ook de reden dat we helaas niet meer een aantal miljoen woningen kunnen realiseren, maar dat we inmiddels aanvragen moeten doen die tientallen of soms wel honderden miljoenen betreffen om grote projecten, maar ook minder grote projecten, van de grond te kunnen trekken. Dus in dat licht heeft u helemaal gelijk als u zegt 'het is steeds lastiger en sommige initiatieven komen steeds lastiger van de grond'.

Een aantal van u gaf eigenlijk heel mooi het probleem weer en zei om die reden 'dan gaan we zelf een amendement indienen om dat toch mogelijk maken'. Bijvoorbeeld Forza! Die gaf aan 'de short stay sluit aan bij de woonbehoefte'. En BVNL gaf ook aan 'er is woonruimte nodig'. Daar gaat precies mis. Want ja, dat is nodig, maar het onderscheid moet hier gemaakt worden tussen wonen aan de ene kant en short stay aan de andere kant. Op het moment dat we die twee zaken met elkaar vermengen, wordt het ingewikkeld, want of je misschien een week dicht op de snelweg zit met je appartement of dat je vier jaar heel dicht op de snelweg zit met een appartement, maakt wel degelijk verschil.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, u krijgt een interruptie van mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter. Dank u wel. Is de wethouder het met mij eens dat indien de aanvrager alleen maar in zijn aanvraag had beschreven voor wie hij deze woningen bouwde en hij had daar geschreven 'wie op zoek is naar tijdelijke huisvesting', we vanavond een heel ander gesprek zouden hebben? Want we doen net alsof hier mensen komen die hier voor altijd blijven wonen. Maar dit is een oplossing voor mensen die op zoek zijn naar tijdelijke huisvesting. Waarom blijft de wethouder dan steeds praten over wonen? Ik begrijp het echt niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg op zelfde onderwerp?

De heer BEUSENBERG: Wel over een zin die de portefeuillehouder net uitsprak. Dus als dat heel kort mag, dan zou ik daar heel blij mee zijn.

De VOORZITTER: Als u het netjes kunt formuleren, zou ik dat toestaan.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. De portefeuillehouder geeft een voorbeeld dat er een verschil zit tussen een week ergens naast de snelweg zitten en vier jaar. Maar ik vind het een beetje jammer dat er dan over vier jaar wordt gesproken, want in de aanvraag staat gewoon 'maximaal een halfjaar'. Dus laten we niet dingen uit proporties halen. Laten we het dan ook gewoon noemen bij het aantal maanden dat het is. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. De wethouder.

Wethouder NOBEL: Voorzitter, ik ga even in op de vraag van Forza! Waarom zegt de wethouder dat nou? Op het moment dat je met elkaar een aanvraag krijgt waarin staat dat er een bepaalde doelgroep is, neem bijvoorbeeld de doelgroep studenten, dan weet Forza! met mij ook wel – en ik ben geen stapelaar, dat zeg ik er maar gelijk bij, dus ik heb er misschien niet het langst over gedaan met mijn studie – dat er weinig studies zijn die een halfjaar duren. Dus als je aangeeft dat je studenten wilt huisvesten op die plek, is het logisch dat de ambtenaren hier denken 'ja, dat zijn studenten. Een studie duurt langer dan een halfjaar. Het is heel logisch dat die student langer dan een halfjaar hier wil blijven'.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, dit nodigt wel uit tot een wat grotere discussie. We beginnen met de heer Beusenberg, dan mijnheer Rip en dan mijnheer Vermeulen. Mijnheer Sidali komt daarna.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Volgens mij heeft onze portefeuillehouder best gestudeerd en dan weet onze portefeuillehouder denk ik ook wel wat een stage is. Dat duurt over het algemeen wel gewoon een halfjaar. Dus dan zijn er zeker studenten die tijdelijk een woonruimte zoeken of huisvesting, om het zo te noemen. Want er kunnen ook studenten uit het buitenland hier een halfjaartje stage komen lopen of een uitwisseling doen en die mensen hebben ook een dak boven hun hoofd nodig.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja, voorzitter, de portefeuillehouder triggert mij wel. Want bent u het met de fractie van de HAP eens dat als je een 'ja mits'-houding uitstraalt en wilt uitstralen, want dat is de policy van onze gemeente, je dan ook met deze initiatiefnemer wellicht over dit onderwerp had gesproken en had gezegd 'nou ja, weet je, de term studenten is misschien niet zo handig. Als we het kunnen beperken tot, wat mijnheer Beusenberg inderdaad zegt, stages, want dat is een deel van de studenten, komen we misschien wel ergens om het mogelijk te maken'. Daar zit ik naar te zoeken, die 'ja mits'-houding. Ik hoor graag van de portefeuillehouder wat er allemaal op dat vlak is gebeurd.

De VOORZITTER: Heeft mijnheer Van der Meulen op dit onderwerp een toevoeging?

De heer VERMEULEN: Mijnheer Van der Meulen heeft op dit onderwerp zeker een toevoeging. Ik heb net een vraag gesteld die niet beantwoord is, want ik vroeg aan de wethouder: wat als er in aanvraag had gestaan 'wie op zoek is naar tijdelijke huisvesting', zonder daar de hele brainstormsessie te herhalen die ze ongetwijfeld ten burele van de aanvrager hebben gehad over wie er allemaal op zoek zouden kunnen zijn naar tijdelijke huisvesting. We hebben een aanvraag voor short stay, waar maximaal een halfjaar verbleven kan worden. Dat is voor mensen die op zoek zijn naar tijdelijke huisvesting. Als dat in de aanvraag had gestaan, had de wethouder dan met ons een ander gesprek gehad?

De VOORZITTER: Duidelijk. Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ik denk dat mijn vraag in voldoende mate is gesteld.

De VOORZITTER: Heel goed, dan gaan we door naar mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Ik heb grote moeite met de manier waarop dit besproken wordt, want in de shortstaydefinitie die bij het Corendon Hotel destijds is gehanteerd, staat 'de doelgroepen doen er niet toe. De termijn van bewoning van een appartement minimaal een week tot maximaal zes maanden is leidend.' En ik hoor hier nu allerlei frames over studenten en allerlei andere groepen en dat helpt gewoon niet om een goed besluit te nemen. Ik zou daar dan ook graag wat meer van weg willen blijven.

De VOORZITTER: Dank hiervoor, dan gaan we nu door naar mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Dank voorzitter, want er stonden nog wel wat vragen open. Ik ga het advies van mevrouw Smand opvolgen, en ook meteen antwoord geven op de vraag van Forza! Nee, dat had niet uitgemaakt en ik zal u ook aangeven waarom niet. Het initiatief voldoet namelijk op heel veel punten niet. Ik ben het eens met de heer Rip, en dan kom ik ook meteen op de zelfreflectie van het college, het was goed geweest als we het shortstaybeleid al aan de raad hadden kunnen toezenden. Maar ook met shortstaybeleid had op deze locatie geen short stay gerealiseerd kunnen worden, want, en dat werd ook door een aantal anderen aangedragen, het aantal vervoersbewegingen op de weg is nog steeds te veel, om maar een voorbeeld te geven. Ja, voorzitter, ik kan mijn termijn moeilijk afmaken als de handen

omhoog gaan dus ik hoop dat ik mijn verhaal verder kan afmaken.

De heer VERMEULEN: In dat geval heb ik een punt van orde. Dan wil ik een punt van orde maken.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Vermeulen. Maar dat punt van orde moet ik dan wel toestaan aan u. Toch? En ik sta het toe.

De heer VERMEULEN: U staat het toe.

De VOORZITTER: Dat sta ik natuurlijk wel toe, maar ik wil eigenlijk wel tot een uitkomst komen bij deze discussie. Maar ik geef u even tijd.

De heer VERMEULEN: Ik vind dat de wethouder echt als hij antwoorden geeft aan de raad, ook eerlijke antwoorden moet geven. Als we dan net horen, en dat staat ook gewoon in de aanvraag, dat er ten opzichte van het reeds vergunde logistieke centrum minder verkeersbewegingen komen, moet hij niet vertellen dat er te veel verkeersbewegingen zijn. We krijgen zelfs een reductie van verkeersbewegingen. Ik vind het heel vervelend als ik iedere keer in moet grijpen als de wethouder onzin verkoopt.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, dat geldt voor u ook. Laten we in ieder geval de toon van dit debat netjes houden. Dan gaan we door naar mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Ik wil even inhaken op wat de portefeuillehouder zei, 'al hadden we shortstaybeleid gehad, dan was de aanvraag naar alle waarschijnlijkheid ook niet gehonoreerd'. Dat was nu precies de vraag vanuit deze raad die in juli gesteld is: reik ons een kapstok aan, zodat we in ieder geval niet op grond van allerlei andere beleidsstukken, regels, wetten en wat er dan ook nodig is een beoordeling moeten doen van een shortstayaanvraag waar we geen beleid voor hebben. Dus ik blijf herhalen dat ik het ongelooflijk moeilijk vindt om deze aanvraag te beoordelen en deze discussie überhaupt te voeren.

De VOORZITTER: Ik kan de vraag nog niet helemaal naar boven halen, maar we gaan door naar mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Voorzitter, dank u wel. Het is denk ik ook goed om even op die verkeersbewegingen in te gaan want dan kan ik u ook meenemen in hoe het nu is, met de boerderij die daar ligt en het aantal vervoersbewegingen, en het initiatief dat inmiddels vergund is en het initiatief waar u zich over moet buigen en hoe het zit met het aantal vervoersbewegingen. Het klopt dat er een reductie is ten opzichte van hetgeen is aangevraagd en ook vergund is, namelijk de logistieke functie die daar kan. Ten opzichte van hoe dat was, is er dus een reductie en is het dus in het bestemmingsplan mogelijk om daar logistiek te vestigen. Ga je echter kijken naar dit shortstayplan en trek je daar de vervoersbewegingen vanaf die al op de bestemming zaten, dan betekent het dat er een overschrijding is van 724 vervoersbewegingen. Dus wat de heer Vermeulen net zegt, klopt wel, maar dan wel in de juiste volgorde, namelijk: de bestemming zoals die was, de bestemming zoals die vergund is in logistiek en het huidige dat nu voorligt. En ten opzichte van de logistiek en wat ze nu aanvragen, zit er een verdere overschrijding in. En in de logistieke functie die is aangevraagd, ten opzichte van wat er toen stond, was juist een reductie. Daarom is ook die logistieke functie uiteindelijk, mede op vervoer, wel tot stand gekomen.

De ChristenUnie-SGP slaat volgens mij samen met een heel aantal andere partijen, denk ik, de spijker op zijn kop. We willen op zich wel short stay en daarom is het ook zo belangrijk dat het shortstaybeleid er komt. Maar los van dat beleid zou het op grond van een aantal andere kaders die u zelf met elkaar hier in de raad gesteld heeft, op deze locatie hoe dan ook niet kunnen.

GroenLinks vroeg verder nog 'hoe zit het college met... Dan moet ik het even goed zeggen, een

momentje. Ik ga eerst maar even de vraag van D66 doen, want dan kan ik zo terugkomen op GroenLinks. D66 vroeg onder andere naar die startnotitie short stay. Die komt dus in Q2. U heeft ons ook de opdracht gegeven om met arbeidsmigrantenbeleid te komen. Dat komt in Q3. Dat haakt in zekere zin hier natuurlijk op aan, zij het dat het voor een heel specifieke doelgroep is, maar het gaat waarschijnlijk ook voor een kortere termijn gelden. Dus die twee zaken komen eraan. En ja, ik had dat ook graag sneller vanuit het college hier willen hebben. Mij is te kennen gegeven dat het vanuit woonbeleid op zeer korte termijn het college bereikt. En dan hoop ik dat in Q2 in ieder geval het shortstaybeleid bij de raad ligt.

Even kijken. De vraag van GroenLinks was 'waarom denkt het college dat die zes maanden niet geborgd kunnen worden?' De advocaat gaf dat op zich wel heel goed kan. Je kunt allerlei voorschriften opnemen. Dat kan. Alleen moet je uiteindelijk die voorschriften wel handhaven als dat nodig is. En je moet daar ook capaciteit voor vrijmaken. Je moet daar achteraan gaan. Daar wringt de schoen natuurlijk, want we weten met elkaar dat we überhaupt geen capaciteit hebben om dingen te handhaven, laat staan als we achter dit soort initiatieven aan moeten. Dus daar wordt het ingewikkeld om ook te kijken of daadwerkelijk uitvoering wordt gegeven aan. En als dan blijkt dat dat niet zo is, komen we bij het volgende probleem: wat ga je doen met die mensen die er toch zitten? Want je wilt ze eigenlijk niet op straat zetten. Sterker nog, dat hebben we vrij recent nog gezien in Rijsenhout. Daar zit natuurlijk ook iets dat voor ons heel ingewikkeld is. Van een aantal van u heb ik dat ook begrepen dat zij dat ingewikkeld vinden. Hoe gaan we dan uiteindelijk om met de uitvoering? Hoe gaat dit in de praktijk?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, u wordt geïnterrupteerd door mevrouw Roos en mijnheer Sidali.

Mevrouw ROOS: Dank voorzitter. Een kleine vraag want er wordt gezegd 'er is eigenlijk geen capaciteit om te kijken of daar inderdaad short stay is', dus tegen long stay. Ik vraag me dan af: hoe werkt het dan bij Corendon? Wordt er voor nu helemaal niets gecontroleerd?

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vraag me af waarom de portefeuillehouder Rijsenhout noemt in vergelijking tot waar we nu mee bezig zijn. Ik vind dat echt jammer, want het gaat echt om een heel andere casus. Maar goed, dat terzijde. Dat is geheel aan de portefeuillehouder zelf om dat te noemen. Ik heb nog wel een vraag.

De VOORZITTER: Vraagt u dat aan de portefeuillehouder?

De heer SIDALI: Ja, ik vraag aan hem waarom het nodig is om Rijsenhout te benoemen als het om heel andere casuïstiek gaat. Rijsenhout en hier zijn niet te vergelijken.

De VOORZITTER: Duidelijk. We gaan door. Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter, maar ik wilde dezelfde vraag stellen als de heer Sidali.

De VOORZITTER: Oké, mijnheer Rip.

De heer RIP: Ik wil nog even terugkomen op de opmerking van de portefeuillehouder 'het had niet uitgemaakt als we shortstaybeleid zouden hebben op deze locatie'. Ik mag dan aannemen dat hij dat ook wist op 6 juli 2023.

De VOORZITTER: Dat is de vraag?

De heer RIP: Dat is de vraag.

De VOORZITTER: We gaan door naar mijnheer Nobel.

De heer RIP: Maar een tweede vraag.

De VOORZITTER: Een tweede vraag?

De heer RIP: Ja, ik heb twee vragen, ook over deze motie. Want uiteindelijk is het de bedoeling dat we de raad laten schitteren. En de raad heeft 6 juli jl. een motie aangenomen in de veronderstelling dat shortstaybeleid een toetsingskader zou zijn om dit te toetsen. Ik hoor nu dat het niet uit had gemaakt, want op deze locatie willen we het gewoon niet. Dat is wat ik nu terugkrijg. Dan zeg ik: dan heb ik een halfjaar in de veronderstelling geleefd dat ik serieus een motie heb ingediend en dat er wat mee gebeurt. Nee dus. En ik...

De VOORZITTER: Mijnheer Meijer, op hetzelfde?

De heer RIP: Ik wil dan graag van de portefeuillehouder nog weten waarom de raad tussentijds niet op de hoogte is gebracht van de stand van zaken over de voortgang van die motie.

De VOORZITTER: Vraag 3, was dat. Mijnheer Meijer.

De heer MEIJER: Is de wethouder het met mij eens, met BVNL, dat de controle op short stay toch ook bij de initiatiefnemers kan worden neergelegd? Mevrouw Roos vroeg net terecht waarom het bij Corendon geen enkel probleem is. Dus waarom wordt dit zo als bezwaar gezien? Dat begrijp ik niet.

De VOORZITTER: Dat is duidelijk, mijnheer Vermeulen ook nog?

De heer VERMEULEN: Ja, ik wilde inderdaad nog inhaken op wat mijnheer Rip net zei. Hoe kan de wethouder weten wat de raad voor kaders meegeeft? Als de raad geen kaders heeft meegegeven?

De VOORZITTER: Oké. Nu wil ik graag de voorzitter het woord geven, zonder interruptie. Is dat een plan? Sorry, de voorzitter ben ik zelf. De portefeuillehouder graag.

Wethouder NOBEL: Dank u wel voorzitter. Ervan uitgaande dat er shortstaybeleid komt, ongeacht wat er in dat shortstaybeleid staat, gaat dat een aantal punten van de weigering niet ongedaan maken. Dat is de reden dat ik met heel veel zekerheid kan zeggen dat het op deze locatie niet uitmaakt of er shortstaybeleid was geweest. Wat uitmaakt, dat heeft u ook gehoord van de advocaat, is dat een heel aantal punten dat zij aanhaalt waarschijnlijk wel, zoals mijnheer Rip dat altijd zo mooi zegt, groene vinkjes zouden zijn geweest. Dat klopt, want voor short stay zijn andere normen met betrekking tot geluid, met betrekking tot hoe dicht iets op de weg mag liggen, met betrekking tot hoe hoog iets mag zijn, met betrekking tot schadelijke stoffen die van snelwegen af komen. Allemaal van dat soort zaken voor de woon- en leefomgeving zijn daar anders geregeld. Dus als je uitgaat van short stay, wat de initiatiefnemer zelf wel doet, maar in de aanvraag niet waarmaakt... Als je dat leest... Want op het moment dat iemand een aanvraag doet voor een windmolen, maar zegt 'ik doe een aanvraag voor een huis. Het gaat alleen om een paal met wieken', heel erg gechargeerd... Als je de aanvraag goed bekijkt, kun je vaststellen dat het niet om shorts stay gaat, maar om wonen en het heeft niets te maken met wat we wenselijk vinden of wat we willen. Het is gewoon wat de initiatiefnemer zelf zwart-op-wit heeft

ingediend. Van alle doelgroepen die worden benoemd weet u en weet ik dat die niet met een halfjaar weg zijn. Die mensen willen daar wonen. En hoe belangrijk ook, dit is niet de plek om te wonen. Dus ongeacht of u shortstaybeleid gaat vaststellen en ongeacht wat daarin komt te staan, er is er een heel aantal andere argumenten die heel keurig in dat raadsvoorstel staan, wat de heer Vermeulen niet zo goed onderbouwd vindt, maar waarvan ik denk dat de ambtenaren toch best een goede prestatie hebben neergezet. Want ik kan het echt niet uitleggen, ook niet met het amendement van de heer Vermeulen dus dat is ook meteen een oproep aan hem. Als het amendement wordt aangenomen, maakt het niet dat de ambtenaren hier ineens kunnen vertellen dat dit toch een goed initiatief is. Dus je zult dat echt zelf moeten onderbouwen wat ik kan het niet en de ambtenaren kunnen het ook niet. Want zeggen dat iets wel kan, maar vervolgens allerlei argumenten aangeven waarom het niet kan, maakt niet dat iets ineens kan. Dat wil ik u ook meegeven, want zo werkt het helaas niet. U heeft met elkaar kaders gesteld, bijvoorbeeld dat er een hotelstop is, bijvoorbeeld dat we niet te dicht op de snelweg mogen komen. Bijvoorbeeld dat we in het kader van de Omgevingswet leefkwaliteit belangrijk vinden, bijvoorbeeld dat we willen dat mensen niet op straat komen te staan. Dat was ook de vergelijking die ik maakte met de camping. Het gaat niet zozeer om de casus op zich. Het gaat erom dat we willen voorkomen dat daar straks mensen op straat worden gezet omdat we moeten handhaven omdat ze langer dan een halfjaar blijven. Dat wil niemand hier.

Ik heb volgens mij de meeste vragen, in ieder geval van GroenLinks, beantwoord en ook van HAP. Volgens mij heb ik de meeste vragen beantwoord.

De VOORZITTER: Ik ga even ophalen of er nog vragen onbeantwoord zijn gebleven. Mijnheer Staal, mevrouw Smand. Had u nog onbeantwoorde vragen? Nee. Mijnheer Rip. Had u nog onbeantwoorde vragen?

De heer RIP: Dat weet ik niet.

De VOORZITTER: Als u het niet weet, dan weet ik het ook niet.

De heer RIP: Ik wil in ieder geval nog een vraag stellen, mag dat? Ja toch? Als ik het betoog van de wethouder wil wegen, vraag ik me echt af waarom – en mevrouw Smand heeft het al eens een keer gezegd – we dit behandelen. Want er had toch bij het Ondernemersplein al lang een rood stoplicht moeten staan? Want we hebben geen shortstaybeleid. Het past niet op die plek. Dus mijnheer de initiatiefnemer, hartstikke leuk plan, maar we moeten u teleurstellen. Nee, de deuren gaan open. Het gaat door alle afdelingen heen en twee jaar later horen we 'het kan niet, want we hebben geen shortstaybeleid'.

De VOORZITTER: We gaan door naar mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Voorzitter. Iedereen die een aanvraag doet en om een uitspraak van het college vraagt, krijgt een uitspraak. Als ze die uitspraak niet krijgen, dat heeft deze initiatiefnemer ook gedaan, kunnen ze zelf dwangsommen vorderen om een uitspraak te krijgen. Dus hoe dan ook, wel of geen beleid, er zal een uitspraak moeten komen. We zullen toetsen aan het dan geldende beleid. Is er geen shortstaybeleid, dan gaan we alle andere beleidszaken die we wel geregeld hebben met elkaar toetsen. Dus we zullen altijd met een antwoord komen. We zullen altijd toetsen.

Wat betreft het argument dat dit initiatief werd onthaald met 'hartstikke goed initiatief'. Nee, alle seinen gingen juist op rood bij dit initiatief. Er is een hele lijst aan zaken gekomen waarvan we zeiden 'dit kan niet op deze locatie'. Los van of er wel of geen shortstaybeleid is, zijn er zo veel factoren waarom het op deze plek niet kan. Dat is ook aangegeven bij de voorlopige weigering en dat wordt nu eigenlijk gewoon opnieuw aangegeven. Er is alleen een wijziging in het LIB gekomen. Dat klopt, maar voor de

rest zijn er nog heel veel punten, die heeft u zelf ook kunnen lezen, waar het niet aan voldoet.

De VOORZITTER: We gaan terug naar mijnheer Staal. Die had toch nog een vraag.

De heer STAAL: Ja, ik had een vraag die nog niet beantwoord was voorzitter. Dat was waarom in het stuk staat dat het achtergebied met de kenmerkende opzet van de plek behouden moet blijven en er wel al een logistieke functie is vergund daar. Dus dat het sowieso weggaat, maar dat wel als argument is aangedragen.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ik heb begrepen, maar dan zou ik het eerdere initiatief er ook goed bij moeten pakken, dat in ieder geval de boerderij blijft staan en dat daarmee dus een deel van de karakteristieke bebouwing blijft, maar dat daarachter wel een logistiek bedrijf komt. Ik durf niet precies te zeggen hoe dat met de polderlinten zit. Dat heb ik nu niet paraat, maar in ieder geval wel dat de boerderij blijft en daarachter het logistieke bedrijf komt, eigenlijk conform het shortstayverhaal. De boerderij blijft, daarachter komt short stay.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen op dit punt?

De heer VERMEULEN: Is de wethouder ervan op de hoogte dat voor de boerderij de sloopvergunning reeds is afgegeven?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Voorzitter, dan zal ik ernaast zitten. Het vervelende is dat ik dat initiatief nu niet paraat heb. Ik ben in de veronderstelling dat hij wel blijft staan en dat het logistieke bedrijf erachter komt te zitten. Normaal gesproken zou ik u dan vertellen 'vindt u het goed als ik hier schriftelijk op terugkom?' Dat wordt in dit geval lastig. Ik kan straks nog even met de ambtenaren schakelen over hoe het zat bij dat initiatief. Dat is ook niet het initiatief dat we hier behandelen. Dus ik zou u dat wel goed willen vertellen, maar ja, ik hoop ook dat u begrijpt dat ik dat initiatief hier nu niet voor mijn neus heb liggen. Dus dat is het beste wat ik kan doen. Ik weet niet of mijnheer Vermeulen gelijk heeft, ik zou dat graag willen checken.

De VOORZITTER: Neemt u hier genoeg mee, mijnheer Vermeulen?

De heer VERMEULEN: Ik heb dit antwoord vanmiddag gekregen van de advocaat van de aanvrager en ik ga ervan uit dat hij mij echt de correcte informatie heeft gegeven. Ik wil een aanvullende vraag stellen aan de wethouder met uw permissie. Dat is of het gebruikelijk is, of het vaker voorkomt, en dan wellicht buiten het zicht van de raad, dat aanvragen niet beoordeeld worden op hun inhoud, maar op de aannames van ambtenaren. Want dat vind ik eigenlijk wel een kwalijke zaak.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ja voorzitter. Het is eigenlijk een motie van wantrouwen aan alle ambtenaren die hier werken en dat vind ik toch wel heel moeilijk. Ik ga ervan uit dat iedere ambtenaar die hier werkt, kijkt naar welke kaders door de raad zijn gesteld, of zoals mijnheer Rip zou zeggen, 'we moeten de raad laten schitteren'. De kaders zijn door de raad gesteld, daar wordt op getoetst. Als iemand een aanvraag doet waarin je kunt lezen dat geen sprake zal zijn van short stay maar van wonen, dat is de aanvraag

die ze zelf hebben gedaan, daar kan geen letter aan gewijzigd worden, is het ook logisch dat ambtenaren gaan toetsen op wonen. Als er vervolgens aan de initiatiefnemer wordt gevraagd 'hoe moeten we dit nu zien? Short stay of wonen? Want u beschrijft de situatie waarin het lijkt dat er langer dan een halfjaar in deze locatie verbleven zal worden?' is het dus niet gek dat daar ook op getoetst wordt op het moment dat de initiatiefnemer dat zelf niet duidelijk kan onderbouwen. Het is aan de initiatiefnemer om dat goed te doen.

De VOORZITTER: U bent niet tevreden met het antwoord, begrijp ik.

De heer VERMEULEN: Nee. Is de wethouder het met mij eens dat de zin 'lijkt op' al aangeeft dat het gaat om een aanname?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Dat ben ik met u eens. Nogmaals. Het gaat erom dat de initiatiefnemer het zelf goed onderbouwt. Het is niet aan de ambtenaar om te gokken wat er wordt bedoeld.

De VOORZITTER: We kunnen straks ook in de tweede termijn een debat hebben.

De heer VERMEULEN: Dat wil ik met alle plezier doen, maar het is juist de wethouder die nu net bevestigt dat het nattevingerwerk is in plaats van iets feitelijks.

De VOORZITTER: Dat is uw conclusie, daar kan ik niet verder ook niet veel aan doen. Mijnheer Meijer.

De heer MEIJER: Ik hoorde vanmiddag de advocaat wel wat anders zeggen. Die zei 'ze zouden die boerderij als beeldbepalend behouden'. Dus die zou niet gesloopt worden, mijnheer Vermeulen.

De VOORZITTER: Er worden nu twee plannen door elkaar gehaald. Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Sorry voorzitter. Buiten deze discussie had ik de vraag over die capaciteit voor de controle. De vraag was dus of er nu op short stay helemaal geen controle wordt uitgevoerd en dat dat dus op basis van vertrouwen gaat.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Voorzitter, ik denk dat het moment dat... Laat ik het zo zeggen, er wordt nu niet actief gehandhaafd. Dat kan ik zeker zeggen. Op het moment dat er handhavingsverzoeken binnenkomen, zal daar prioriteit aan gegeven moeten worden en we kunnen nu al niet alles oppakken. Dus dat is hoe het nu zit. De portefeuillehouder van Handhaving is hier nu natuurlijk niet, maar u weet net als ik dat we met elkaar al moeten prioriteren en dat op dit soort zaken geen prioriteit zit. Alleen op het moment dat er heel veel handhavingsverzoeken binnenkomen, kunnen ze er misschien toch naar kijken.

Maar in principe is er geen ruimte voor, zeker niet structureel. Dat wil ik aangeven.

Mevrouw SMAND: Ik hoor u niet voorzitter, maar u mij wel, hoop ik?

De VOORZITTER: Ik had nog een vraag openstaan van mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Een vraag aan de portefeuillehouder. In eerste instantie is wat we richting onze

inwoners beogen, en ook zeker richting onze ambtenaren en het college, dat we uitgaan van vertrouwen. Het vertrouwen dat deze aanvraag ook gewoon goed en correct beoordeeld is. Maar misschien is het gevoel van de spagaat waarin we zitten ook aan het begin wel bij de ambtenaren en anderen die daarbij betrokken zijn, ontstaan. Dus bent u het met mij eens dat een duidelijk beleid op het gebied van short stay heel veel ruis op de lijn had kunnen voorkomen en dat we dat echt nodig hebben, even ongeacht de uitkomst daarvan, om hier een weloverwogen besluit over te nemen?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ik ben het voor een heel groot deel met u eens, namelijk dat shortstaybeleid er zeker aan zal bijdragen dat wij bij volgende initiatieven beter kunnen toetsen 'wat vinden we wel of niet onder short stay vallen?' Dat zou ook bij dit initiatief voor een heel aantal punten betekenen, als het wel onder short stay valt, vallen deze argumenten weg. Nogmaals, het wonen/shortstay-argument probeer ik even te laten wat het is. Tegelijkertijd zeg ik: voor deze locatie had de uitkomst niet uitgemaakt, dat gaf ik net ook aan, ook al hadden we heel goed shortstaybeleid, waar we echt met elkaar behoefte aan hebben en waar uw raadt behoefte aan heeft en wat er ook snel moet komen. Op deze plek had het op een heel aantal andere kaders die niets met short stay te maken hebben, hoe dan ook niet gekund.

De VOORZITTER: Tevreden met het antwoord, mevrouw Smand?

Mevrouw SMAND: Ja, tot op zekere hoogte. Ik vind het jammer dat er dan toch weer de verbinding gemaakt wordt, met het gegeven dat, ook al hebben we het beleid niet, dat hiervoor niets had uitgemaakt. De zuiverheid van de beslissing en het goed doornemen met elkaar helpt gewoon in dit soort ingewikkelde kwestie. Dus met vooruitlopen op een uitkomst heb ik moeite.

De VOORZITTER: Dat is te begrijpen. Mijnheer Rip zag ik net ook nog met een vinger omhoog.

De heer RIP: Ik ontkom er toch niet aan. De raad moet zijn besluiten nemen op de stukken die we krijgen en er staat gewoon letterlijk in het raadsvoorstel 'uit de aanvraag blijkt dat de accommodatie gebruikt gaat worden als short stay logiesverblijven met bijbehorende voorzieningen en flexwerkplek'. Als ik dan de checklist van de initiatiefnemer neem, staan er allemaal groene vinkjes. Dus het was voor mijn fractie ook zo moeilijk om één argument te verzinnen om het niet te doen. Het staat letterlijk in het raadsvoorstel dat uit de aanvraag blijkt dat het om short stay gaat. En het raadsvoorstel is voor ons leidend, want daar moeten wij onze conclusie en besluit uit halen. Ik vraag me dan ook echt... Ik ben in verwarring over wat nu wel en niet geldt.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, kunt u de verwarring bij mijnheer Rip weghalen?

Wethouder NOBEL: Ik hoop het. In hetzelfde raadsvoorstel staat natuurlijk ook – en dat staat ook heel goed uitgelegd – waarom we hier ervan uitgaan dat juist geen sprake is van short stay, maar waarom we zien dat op de manier waarop de aanvrager zelf de aanvraag heeft ingediend, we moeten toetsen op wonen. Ik denk dat het probleem hier is dat, al zou het wel onder short stay vallen, al zouden we wel dat beleid hebben, er nog steeds heel veel punten blijven openstaan. Daar lijkt een aantal mensen toch overheen te willen stappen, terwijl ook dat nog blijft staan. Naast het verhaal dat wij dit toetsen en in de toetsing zien als wonen omdat we gewoon als je kijkt naar de doelgroepen en kijk naar de onderbouwing niet anders kunnen dan uitgaan van wonen, zouden er nog, al zou dat geregeld zijn, steeds heel veel punten blijven openstaan waardoor het op deze plek niet kan. Helaas ook niet met nieuw beleid. Ik ben het met D66 eens. Het was beter geweest, dan hadden we ook zorgvuldig kunnen toetsen op een heel aantal punten, maar op een aantal punten kunnen we al zorgvuldig toetsen en daar komt gewoon een

keiharde nee uit.

De VOORZITTER: Dat is een mooie afronding van de beantwoording van het college. Ik weet niet of er nog behoefte is om in de raad met elkaar in discussie te gaan. Ja, mijnheer Vermeulen, heeft u een opzet of een aanzet?

De heer VERMEULEN: Ik wil het eigenlijk gewoon hebben over tijdelijkheid. Mijnheer Rip sloot ermee af. Er ligt een aanvraag voor waaruit blijkt dat het gaat om short stay, om tijdelijke bewoning, waarvoor geen regels gelden zoals voor wonen, waarvoor niet getoetst hoeft te worden aan geluid, waarmee we de boerderij behouden die we graag willen behouden, waarvoor de sloopvergunning al reeds is afgegeven, mocht daar een logistiek centrum komen. Het gaat mij er nu om waarom wij het voor wie op zoek is naar tijdelijke huisvesting en daar terecht kan, zouden afwijzen. Waarom zouden er partijen zijn in deze raad die bereid zijn om het af te wijzen op aannames, op veronderstellingen, dat daar iets anders plaats zal vinden. Inderdaad, net als mijnheer Rip zegt, wie is het niet met mij eens dat we af moeten gaan op de aanvraag en af moeten gaan op de conclusie, zoals de organisatie die heeft getrokken in het raadsvoorstel, namelijk dat het gaat om short stay. Wie het daar niet mee eens is, wil ik echt heel graag horen.

De VOORZITTER: Die partijen gaan we nu zoeken. Mijnheer Van der Peet was de eerste held en mevrouw Van Straten de tweede.

De heer VAN DER PEET: Voorzitter, ik denk dat het bijna een herhaling van zetten wordt, want het is toch heel duidelijk gemaakt net ook in de beantwoording en in eerste termijn is aangegeven: er zijn zo veel meer punten dan alleen de discussie over short stay of wonen. Het gaat over verkeer, over allerlei andere argumenten. De locatie is gewoon heel erg belangrijk. We rijden allemaal wel eens over die weg daar. We weten hoe druk het daar nu al is. Hoeveel er nog gebouwd zal worden in Badhoevedorp, in dat centrum en hoe het VSP Badhoevedorp helemaal klem zit. Dat heeft toch invloed?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Er werd een beetje een frame aangehaald van de tegenstelling tussen vertrouwen en wantrouwen, maar ik zou het anders willen neerleggen. Het gaat hier volgens mij om de tegenstelling tussen feitelijkheden, realiteitszin en wensdenken. Wat ons betreft, houden wij ons bij de feitelijkheden en realiteitszin. Ik hoor andere partijen, zoals de partij van de heer Vermeulen, echt bezig zijn met wensdenken. Dat lijkt ons geen goede manier om beleid te maken en beslissingen te nemen.

De VOORZITTER: Duidelijk, mevrouw Smand, daarna mijnheer Sidali.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter. Over verkeer, dan ga ik toch in op de inhoud, maar ik wilde toch daar een opmerking over maken. Het probleem in Badhoevedorp is natuurlijk al bekend en daarom vindt er ook een vervroegde evaluatie van het verkeersstructuurplan plaats omdat op meerdere punten de inrichting daar niet klopt. Dus ik denk niet dat daar door een short stay of een logistiek centrum heel veel aan zal veranderen. Het hele plan moet toch op de schop. Dus dat wil ik even meegeven, maar dat is inhoud.

En verder wat betreft het wensdenken en de realiteit. Ik kan een heel eind met mevrouw Van Straten meegaan. Maar ik herhaal het nogmaals: voor de juistheid, de zuiverheid, ongeacht de uitkomst van de beslissing, hebben we gevraagd om een shortstaybeleid om daaraan te kunnen toetsen. Of het nu om een aanvraag gaat uit Badhoevedorp, Cruquius of Vijfhuizen, maakt niet uit. Dat hebben we nodig. We

hebben het niet en zolang we het niet hebben, kunnen we niet toetsen. Ongeacht de uitkomst. Daar zou ik de knip willen maken.

De VOORZITTER: U bent duidelijk. Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja voorzitter dank u wel. Het is gewoon helder dat het hier gaat om short stay. In alles komt dat ook gewoon terug. Maar het college shopt, wanneer het gaat over argumenten, soms bij wonen. Dat zie je ook met die verkeersbewegingen – wat is het? 864? 824? – daar gaat het over wonen. Het gaat hier over short stay. Alles wordt dan door elkaar gehaald. De PvdA ziet hier echt een hond. Het blaft ook als een hond. Maar het college ziet een muis en beoordeelt dit dan ook als een muis. Dat vind ik echt kwalijk. Dit is gewoon een short stay. Dat is ook de aanvraag die gedaan is en daar moet je het ook op beoordelen. Dus voorzitter, in antwoord op Forza!, wij geloven er echt in en wij hebben er alle vertrouwen in dat de initiatiefnemer zich ook houdt aan de short stay en aan de regels die daarvoor gelden.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Rip, ook nog een bijdrage?

De heer RIP: Jazeker, want wij hebben heel nauwkeurig gekeken naar dit onderwerp. Vandaar ook dat wij die stelling zo hebben neergelegd als we hem hebben neergelegd, omdat we geen aanknopingspunten zien om ergens nee tegen te zeggen als er een paar honderd meter verderop bij Corendon wel ruimte is gecreëerd om een shortstaymogelijkheid te creëren. Terwijl de definitie van short stay, mevrouw Smand zei dat heel terecht, niet helemaal...

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, u krijgt een interruptie van de heer Van der Peet.

De heer RIP: Ik hoor het en zie het.

De heer VAN DER PEET: Mijnheer Rip, u bent het toch met mij eens dat daar gewoon een hotel staat. Waar ook een aantal shortstayappartementen staat, maar de hoofdzaak is gewoon een hotel. Het is logies. Dat is hier niet aan de orde.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: Dat ben ik natuurlijk niet met u eens, want omdat dit een hotel heet, is het gewoon heel makkelijk en maakt het allemaal niet uit wat je daar doet met doelgroepen. Dat is gewoon short stay en er is een definitie van short stay opgenomen. Sterker nog, het bestemmingsplan is daarvoor ook speciaal gewijzigd. Als dat zo is, moeten we ook diezelfde definitie kunnen toepassen op het moment dat je geen Corendon heet. En dat je een aanvraag indient. Daar zit mijn punt ook. Dat gaat over de 'ja mits'-houding. Ik wil wel eens weten... Als die aanvrager er heel enthousiast studenten heeft ingeschreven, maar dat toevallig nu net het haakje is waarop je op wonen toetst, dan had ik, denk ik, graag willen zien dat zou zijn gezegd 'nou aanvrager, als we het iets anders formuleren, past die aanvraag wel beter in het shortstaysysteem', om het zo maar te zeggen. Die 'ja mits'-houding haal ik er dus niet uit. Want ik kom erachter dat ik een motie heb gemaakt en ingediend met velen, met een meerderheid, die in uitvoering is geweest bij het college, maar dat die geen bal had uitgemaakt. Want op deze locatie maakt shortstaybeleid helemaal geen indruk. Dan denk ik: dan is de raad niet in de positie om te schitteren, maar dat is de raad eigenlijk in positie om te schutten. Daar heb ik helemaal geen zin in.

De VOORZITTER: U bent duidelijk, mijnheer Rip. Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Nog even verduidelijking want volgens mij hebben we met zijn allen een motie aangenomen om shortstaybeleid te maken en niet om een initiatief aan de Sloterweg zoveel door te laten gaan. We hebben een heel brede motie om beleid te ontwikkelen en het doel is niet geweest om dit initiatief door te laten gaan. Dat laat u nu lijken.

De VOORZITTER: Daar wil mijnheer Rip nog even op antwoorden.

De heer RIP: Daar wil ik zeker op antwoorden, want u stond namelijk ook op die motie. Die motie was het gevolg van de beraadslagingen van 6 juli 2023. Uit die beraadslagingen kwam naar voren dat het college geen toetsingskader had. We hebben toen met elkaar de handschoenen opgepakt en gezegd 'dan moeten we een toetsingskader hebben, dan kunnen we het nu niet beoordelen en moeten we een toetsingskader hebben'. Er ligt nu geen toetsingskader. En vervolgens hoor ik nu vanavond dat het eigenlijk helemaal niet nodig is, want op deze locatie kan het om allerlei andere redenen niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen krijgt eerst het woord en dan mevrouw Van Straten.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Ik wil dan toch naar mijnheer Van der Peet toe zeggen: natuurlijk maken we niet voor één casus beleid, maar we willen wel graag als zo'n casus zich voordoet, aan beleid kunnen toetsen. En dan wil ik eigenlijk naar u toe. Als we dan kijken naar wat er gedaan is voor Corendon, waar het beleid dat we niet hebben, geïntegreerd is in het bestemmingsplan, bent u het dan met mij eens dat wij andere partijen die zo'n aanvraag doen bij gebrek aan los beleid langs dezelfde meetlat mogen leggen als we bij Corendon hebben gedaan, waar 250 shortstayappartementen zijn gemaakt? En dat Corendon toevallig ook een hotel exploiteert, zegt natuurlijk niets over de short stay. Short stay is short stay. Bent u het dan met mij eens dat dat de enige meetlat is waarlangs we moeten beoordelen?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik ben toch bang dat de heer Rip in zijn eigen tunnelvisie terecht is gekomen. Want ook de vorige keer toen hierover werd gesproken, zijn al die andere argumenten die hier ook weer aangehaald worden, ook al benoemd. Dus het is echt ook een beetje de eigen tunnelvisie dat alleen short stay het gegeven zou zijn geweest waarom het niet door kon gaan. Want er zijn legio argumenten genoemd, in het raadsvoorstel ook, waarom het niet door zou kunnen gaan. Die werden een halfjaar geleden ook genoemd.

De VOORZITTER: Dan gaan we door naar mevrouw Hup en daarna komt mijnheer Klein en daarna mijnheer Vermeulen. O, sorry, mijnheer Spijker bedoel ik. Het wordt al laat vanavond, het is 21.50 uur.

Mevrouw HUP: Voorzitter, ik wilde eigenlijk nog even terugkomen op die muis van mijnheer Sidali. Ik denk namelijk dat het eerder een konijn is. Het ziet er zo op het eerste oog heel aaibaar uit, maar geloof me, ze kunnen heel hard bijten. Ik denk dat dit plan ons uiteindelijk gaat bijten in de uitvoering, dus nog even mijn inbreng, voorzitter. Wij blijven overigens voor het gewijzigd initiatief, maar dan moet het wel passen binnen onze gemeente. Dus laten we eerst beleid maken, dan daarop toetsen, dan kijken we verder. Over dit initiatief, hoe het nu voorligt, kunnen we lang debatteren, zelfs tot in de nacht nu, maar we komen er denk ik niet uit. We moeten stemmen want volgens mij hebben we ook te maken met een dwangsom en hoe langer we wachten, hoe meer geld het kost. Als we het wel gaan doen, gaat het ook geld kosten, want waar huisvesten we straks die mensen na zes maanden? Vertel het me maar voorzitter.

De VOORZITTER: Ik ga het u niet vertellen. Mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Even terugkomend op mijnheer Vermeulen. U noemt Corendon als het heilige... Mijnheer Vermeulen? Hij luistert, gelukkig. U noemt Corendon als het heilige paard waar alles mag en alles kan en zij hebben alle macht. Dat is zwaar quatsch. Want Corendon ligt een heel stuk van de andere plek af. Dat ligt niet naast de vervuilende A9, absoluut niet, ligt niet tegen Schiphol, de LIB-zone aan. Dus daar is het heel anders. Anders had Corendon never nooit – ik mag even mijn verhaal afmaken – een hotel mogen bouwen in den beginne. Het is eerst een hotel geweest en later hebben ze een aantal leegstaande appartementen omgezet naar short stay. We houden ons allemaal vast aan de woorden short stay, dat heeft ook de ontwikkelaar bedacht, want een hotel mag niet. Je mag daar niet wonen. Dus wat is de maas in de wet? Short stay. Daar hebben we helemaal geen beleid voor. Hé, dat komt uitstekend uit. Maar dat is het niet. Er zit een aantal omgevings- en milieufactoren omheen, die niet werken. Ik heb daarstraks een aanvraag gedaan... Sorry, ja. Het is geen gezond gebied daar. Ook niet straks voor de nieuwe bewoners van.

De VOORZITTER: Dan gaan we door naar mijnheer Vermeulen om dit onderwerp waarschijnlijk af te ronden.

De heer VERMEULEN: Ik dacht het niet. Ik werd erop aangesproken dat bij Corendon een heel gezonde situatie is. Dat ligt ten eerste niet langs de snelweg. Nou, ik weet dat mijnheer Spijker geen auto rijdt, dus hij zal weinig op de snelweg zitten, maar het ligt er toch echt pal tegenaan. Maar wat nog veel belangrijker is, het ligt pal tegen Schuilhoeve aan en bij Schuilhoeve heeft de gemeente een hele strijd gehad met de KLM. Daar heeft de Raad van State bepaald hoe ongelooflijk ongezond het is om daar te wonen. Waar u het dan vandaan haalt dat het dan pal daarnaast, op eigenlijk dezelfde locatie, ongelooflijk geschikt zou zijn, maar op dat stukje langs de A9 achter een geluidsscherm niet, daar bent u me helemaal kwijt mijnheer Spijker.

De VOORZITTER: We gaan door naar mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter, want even geleden had mijnheer Vermeulen nog een vraag voor mij. We kennen allemaal denk ik de situatie. We hebben hier de aanvraag en hoe het is gegaan met Corendon niet bij de hand, maar vermoedelijk, want dat is ook in het stuk dat hier voorligt, het raadsvoorstel, benoemd was de vraag 'ga je nou beoordelen op wonen of logies?' Logies is hotel. Kennelijk is toen aannemelijk gemaakt 'we moeten op logies beoordelen'. Prima, dat is dus een hotel, dat had hier ook kunnen gebeuren, ware het niet dat we een hotelstop hebben. Die hadden we toen nog niet. Dat is volgens mij wat hier aan de orde is. Dus het heeft echt maken met 'hoe is het voorstel, gaat het dan naar wonen of naar logies?' Was in het voorstel ook duidelijker geweest dat het hier logiesfunctie zou zijn geweest, dan hadden we moeten toetsen aan het beleid dat we wel hebben voor hotels/logies en dan zou de hotelstop in beeld komen.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand en dan mevrouw Van Straten. Dan mag mijnheer Rip ook nog hoor.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter, als reactie op mijnheer Van der Peet: dat is nu precies waarom we beleid op het gebied van short stay nodig hebben. Omdat het geen wonen is, want dan had het wel wonen geheten. Het is geen logies, want dan had het wel logies geheten. Het heet short stay en heeft een eigen benadering en een eigen beleid nodig. Dus alles wat je erbij haalt dat geen shortstaybeleid is, wordt gekunsteld en ingewikkeld. Dat moeten we niet willen.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dat ben ik helemaal met u eens, mevrouw Smand. Daarom ben ik het er ook helemaal niet mee eens dat we zo vaak de link leggen met Corendon, want dat is appels met peren vergelijken. Ik ben heel erg met u eens dat we een duidelijk shortstaybeleid moeten hebben. Dan zal er nog steeds uitkomen, gezien de locatie van die short stay, dat er een heleboel argumenten zijn waarom we dat op deze plek niet zouden moeten willen. Maar dat er shortstaybeleid moet komen, ja. Daarom hebben we die motie ook gemaakt, zodat het niet alleen voor dit initiatief, maar voor alle initiatieven in Haarlemmermeer duidelijk wordt.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Nog even een korte reactie op mijnheer Van der Peet voorzitter. Nogmaals, ik heb er bezwaar tegen dat vooruitlopend op een beleid dat we nog niet hebben, toch al de conclusie de raadzaal in wordt gegooid dat het waarschijnlijk toch afgewezen wordt. Dat is aan de raad en dat is een proces dat we gewoon even netjes moeten doorlopen met elkaar. Daar was die motie voor bedoeld.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ik wil even reageren op mevrouw Van Straten. Die zette ons in een tunnelvisie en dat vind ik helemaal niet erg want ik rijd graag door een tunnel heen. Maar ik wil even mevrouw Van Straten eraan helpen herinneren dat er 6 juli 2023 heel veel argumenten over tafel gingen. We zijn een halfjaar verder en ik constateer dat aan de ene zijde, aan de initiatiefnemer kant, een timmerman staat die zijn timmermansdiploma heeft gehaald en die een checklist heeft en al die checkpunten heeft afgewerkt en aan de andere kant de controlerende timmerman, met dezelfde opleiding, die ook een checklist heeft. Die heeft dezelfde casus en opeens staat alles op rood. Is mevrouw Van Straten dan met mij eens dat er dan toch wel iets aan de hand is? Dat is niet helemaal goed. We kunnen met zijn allen kijken naar de aarde en de een zegt 'die is plat' en de ander zegt 'die is rond', maar uiteindelijk komt er iets uit dat een compromis zou zijn.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten zal daar best een antwoord op hebben.

De heer RIP: Dat hoop ik wel. Dan kunnen we samen naar de tunnel.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik kijk er eerlijk gezegd niet zo erg van op, want dat is volgens mij waar we iedere dag mee bezig zijn. We zijn belangen aan het afwegen. De ene heeft groene streepjes omdat dat past binnen zijn of haar belang en wij hebben hier misschien rode streepjes, omdat we kijken naar het algemeen belang. Dat is hier de afweging die gemaakt wordt. Dus ik kijk er niet zo van op dat daar af en toe een tegenstelling in zit. Aan ons de taak om dan te oordelen wat in het algemeen belang is. Dat zijn we hier aan het doen.

De VOORZITTER: Ik wilde nu het woord geven aan mijnheer Vermeulen om dit onderwerp af te ronden. Ik denk toch dat we allemaal wel aan onze trekken zijn gekomen om onze meningen hier te poneren, toch?

De heer VERMEULEN: Ik ga het onderwerp proberen af te ronden. Aan het begin zei ik in mijn bijdrage dat dit het slechtste raadsvoorstel was dat ik ooit had gezien. Aan het eind van de avond ben ik niet van mening veranderd. We hebben een raadsvoorstel dat uitgaat van de situatie die alleen nog nu in de realiteit bestaat, maar waarvan nu blijkt dat daar een logistiek centrum is vergund, waar afwijzingen

worden gedaan op basis van de huidige situatie en niet op de situatie die er zou kunnen komen als daar een logistiek centrum komt, waar redenen voor afwijzingen worden bedacht alsof het daar om woningen gaat in plaats van de short stay die de aanvrager heeft aangevraagd. Daarmee denk ik dat het een zwarte dag voor de gemeente zou zijn als mensen tegen ons amendement stemmen en dit niet vergund wordt. Daar wil ik het bij laten.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Vermeulen. Het is 22.00 uur geworden. We hebben dit onderwerp uitgebreid kunnen bespreken. Het staat vanavond ook op de stemmingenlijst, dus u kunt uw mening duidelijk maken. En hierbij sluit ik deze sessie. Dank u wel. Ik heb ervan genoten.